



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3345/2020
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Биљанић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства одбране ВП 8365 Крушевац, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради измене одлуке о ренти, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5491/19 од 21.01.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5491/19 од 21.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5491/19 од 21.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 1463/17 од 03.10.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изостале зараде за период од 01.08.2017. године до 31.12.2017. године исплати укупан износ од 2.852,25 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења 20.10.2018. године, до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изостале зараде за период од 01.01.2018. године до 31.12.2018. године исплати укупан износ од 33.545,07 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења 08.04.2019. године, до коначне исплате. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изостале зараде за период од 01.01.2019. године до 01.10.2019. године исплати укупан износ од 48.049,28 динара, са законском затезном каматом од дана 03.10.2019. године, као дана пресуђења, до коначне исплате. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете у облику будуће новчане ренте, исплаћује сваког 1. до 5. у месецу за претходни месец, износ од 16.545,92 динара, и то почев од 03.10.2019. године, па убудуће, док за то постоје законски услови. Петим ставом изреке, овом пресудом измењена је одлука садржана у правноснажној пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 414/12 од 14.08.2012. године којом је преиначена пресуда Основног суда

у Крушевцу П 4671/11 од 24.01.2012. године, и то у делу који се односи на висину будуће новчане ренте као накнаде материјалне штете. Шестим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 177.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5491/19 од 21.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем и шестом изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), а ради разматрања питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Ревизијски суд је мишљења да у овом случају није нужно уједначавање судске праксе, с обзиром да је одлука о основу одговорности за овај вид материјалне штете довољно расправљена и у складу је са устаљеном судском праксом судова у предметима са истом чињенично-правном ситуацијом. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке супротне садржине које би евентуално водиле другачијем одлучивању.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 29. Закона о парничном поступку, ако се захтев односи на будућа давања која се понављају, вредност предмета спора рачуна се по њиховом збиру, али највише до износа који одговара збиру давања за време од пет година.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужбом поднетом 07.08.2017. године, тужилац је захтевао измену одлуке о накнади материјалне штете у виду новчане ренте. Вредност предмета спора представља збир износа од 84.446,60 динара на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде и једнократног новчаног износа на име ренте и будуће ренте у

месечном износу од 16.545,92 динара (збир давања за време од пет година износи 992.755,20 динара), што чини износ од укупно 1.077.201,80 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 еура по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић